

емо-то; такыва думы ся казвать; *опрѣдѣленія и допълненія* у прѣдложеніе: *срьдито дѣтя чясто гладува*; подлогъ е *дѣтя* а казуемо — *гладува*; а за да ся *опрѣдѣли* кое *дѣтя* *гладува* и кога *гладува* притурены сѣ думы: *срьдито* при *дѣтя* и *чясто* при *гладува*; за това *срьдито* ся казва *опрѣдѣленіе* при подлогъ *дѣтя* и *чясто* *опрѣдѣленіе* при казуемо *гладува*.

132. За *опрѣдѣленіе* при подлогъ и при прилогъ ся турять прилагателны, сяществителны и причастія, а при казуемо ся турять нарѣчія, както ся види въ горній примѣръ.

133. При свръзаны казуемы освѣнь *опрѣдѣленія-та* турять ся и другы думы, кои-то *допѣлвать дѣйствіе-то* или *сѣстояніе-то* на глагола; такыва думы ся казвать *допѣлненія*. *Допѣлненія-та*, както и *опрѣдѣленія-та* отъ сѣщ. имена могат да бѣдѣтъ *непосрѣдственны* кога не сѣ придружены отпрѣди си съ прѣдлогъ и *посрѣдственны*, кога сѣ придружены съ прѣдлогъ; напр. у прѣдложеніе: *жѣтваркы-ты брѣзо пожнѣхѣ нивѣ-тѣ*; *жѣтваркы* е подлогъ, *пожнѣхѣ* казуемо, *брѣзо* *опрѣдѣленіе* при *пожнѣхѣ*, а *нивѣ-тѣ* е *допѣлненіе*, зачто-то е турено за да *допѣлни дѣйствіе-то* на глагола та да ся знае что *пожнѣхѣ*, и то *непосрѣдственно* *допѣлненіе*, зачто-то нѣма прѣди него прѣдлогъ. А пакъ у прѣдложеніе: *Рада отиде на водѣ*, подлогъ е *Рада*, казуемо — *отиде* а *на водѣ* е *посрѣдственно* *допѣлненіе* при казуемо *отиде*.

Забѣлѣжка. Понѣкога подлога нѣма на-явѣ, а намѣсто него стон *опрѣдѣленіе-то* му; катю: *пѣренѣ кашѣѣ духа*,

132. За *опрѣдѣленіе* каквы думы ся употрѣбавать? —

133. Что е *допѣлненіе*, и каквы бывать *допѣлненія-та*? —